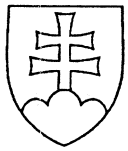
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

5 Sž 94/2005

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
05 -01- 2007
Podacie číslo: 235
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: PKL

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, Bratislavská 334/18, 900 82 Blatné, zastúpenej advokátkou Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Advokátska kancelária Zlámalová-Stretavský, Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, proti odporkyni **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Nám. SNP č. 12, 811 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na základe opravného prostriedku takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** rozhodnutie odporkyne z 27. septembra 2005 č. RP 243/2005.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2000 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 14.11.2005 sa navrhovateľka v súlade s ust. § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v platnom znení domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 27.9.2005 č. RP/243/2005, ktorým v správnom konaní vedenom pod č. 255-PgO/O-1461/2005 uložila navrhovateľke pokutu vo výške 500 000 Sk za porušenie povinnosti uloženej ust. § 16 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z.. K porušeniu podľa odôvodnenia rozhodnutia malo dôjsť tým, že v dňoch 21.7., 22.7., 23.7.2005 navrhovateľka neúmyselne neodvysielala oznam o porušení zákona v čase pred začiatkom vysielania spravodajského programu „Televízne noviny" za podmienok uložených rozhodnutím Rady č. RL/590/2005.

Preskúmania tohto rozhodnutia sa navrhovateľka domáhala preto, že aj napriek nepopierateľne existujúcej objektívnej zodpovednosti za nesplnenie uloženej úlohy, nevzala odporkyňa pri rozhodovaní o druhu, prípade výšky pokuty, do úvahy

to, že k porušeniu nedošlo úmyselne, ale na základe zlyhania ľudského faktoru, omylu, ktorý bol ihneď po zistení napravený. Účel uloženej povinnosti ako sankcie bol teda naplnený, i keď nie presne v pôvodne stanovených termínoch.

Domáhala sa preto zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že zákon č. 308/2000 Z.z. v ustanovení § 64 ods. 2 nedáva odporkyni možnosť voľnej úvahy pri opakovanom porušení povinnosti, na ktorú bola navrhovateľka upozornená, preto musela o uložení pokuty rozhodnúť. Zistenú skutočnosť, že k tomuto pochybeniu došlo neúmyselne, pretože navrhovateľka odvysielala oznam ihneď, keď sa o pochybení dozvedela, zohľadnila odporkyňa vo výške uloženej pokuty. Poukázala však na to, že ani pri tomto odvysielaní nesplnila navrhovateľka jednu z uložených podmienok, aby text oznamu po jeho prečítaní zostal na obrazovke minimálne 10 sekúnd a tiež na predchádzajúce rozhodnutie o pokute za neodvysielanie oznamu o porušení zákona, kedy z dôvodu úmyselného porušenia povinnosti uložila navrhovateľke pokutu vo výške 1 000 000 Sk. Odporkyňa navrhla potvrdiť rozhodnutie ako správne a zákonné, pretože dostatočne postupom podľa zákona zistila skutkový stav, na ktorý aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie riadne odôvodnila a toto nevykazuje žiadne formálne ani logické nedostatky. Navrhovateľka preto nebola na svojich právach týmto rozhodnutím ukrátená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku podľa § 64 ods. ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. na pojednávaní podľa § 250q ods. 1 O.s.p. preskúmal vec a rozhodol podľa ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia tak, že preskúmané rozhodnutie potvrdil, pretože dospel k záveru, že je zákonné.

Napadnutým rozhodnutím zo dňa 27.9.2005 odporkyňa v správnom konaní č. : 255-PgO/O-1461/2005 uložila navrhovateľke v zmysle § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. za opakované porušenie povinnosti zakotvenej v § 16 písm. h/ zákona pokutu vo výške 500 000 Sk v súlade s § 67 ods. 3 písm. c/ zákona za to, že nesplnila v určenom čase povinnosť uloženú rozhodnutím č. RL/590/2005 odvysielať oznam o porušení § 16 písm. b/ zákona tam uvedeným spôsobom. Pri rozhodovaní síce vzala do úvahy obranu navrhovateľky, že k nesplneniu povinnosti v stanovenom čase nedošlo zámerne, čo zohľadnila potom vo výške uloženej pokuty, avšak zostala nesplnená časť formy zverejnenia.

Podľa § 16 ods. 1 písm. h) zákona č. 308/2000Z.z. v znení platnom v čase vydania predmetného rozhodnutia bol vysielateľ povinný odvysielať oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len "oznam o porušení zákona") a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom radou.

Podľa § 64 ods. 1 písm. d) tohto zákona za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá pokutu, pričom v zmysle ods. 4/ tohto ustanovenia uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Rozsah pokuty ustanovuje § 67 ods. 3/ písm. c) tak, že Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk , ak neodvysielal oznam o porušení zákona alebo nedodržal podmienky na jeho zverejnenie, ktoré určila rada (§ 16 písm. h).

Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyňa pri rozhodovaní vychádzala zo závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, na základe čoho po zistení, že navrhovateľka odvysielala oznam dodatočne, ale po prečítaní textu neponechala tento na obrazovke najmenej 10 sekúnd, tak ako jej to bolo rozhodnutím uložené, ako aj, že navrhovateľka bola za rovnaké porušenie sankcionovaná už v roku 2002, uložila navrhovateľke pokutu, výška ktorej zohľadňovala všetky skutočnosti.

Námietka, že navrhovateľka odvysielala uloženú povinnosť dodatočne a že nedošlo k porušeniu zámerne, nemá vplyv na jej objektívnu zodpovednosť za porušenie povinnosti, môže sa prihliadnuť na ňu pri určení výšky, príp. druhu sankcie.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že odporkyňa zistila dostatočne skutkový stav veci a vyvodila správny právny záver, že aj keď k porušeniu nedošlo úmyselne, porušenie nastalo. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odporkyňa dodatočnú reparáciu (avšak nie úplnú) vzala do úvahy a zohľadnila ju vo výške sankcie a podľa názoru súdu neprekročila hranice primeranosti, ako to tvrdila navrhovateľka.

Námietky navrhovateľky uvedené v opravnom prostriedku považoval preto Najvyšší súd za neoprávnené a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 5 ods. 1 písm. e/ a § 2 ods. 4 druhá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo výške podľa položky 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov. Keďže poplatok bol už zaplatený na základe výzvy súdu pred začatím konania, súd pri vyslovení povinnosti zaplatiť poplatok neurčil lehotu na jeho zaplatenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.
(§ 246c O.s.p.)

V Bratislave dňa 4. augusta 2006

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: